

70.
Billands b
Vrelofta
1931

Uppf. Johannes Edin
ber. Lisa Stridsberg. f. 1860.

I
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Lisa Stridsberg är intresserad av allt och alla. Hennes utgångspunkt känns näst intill inga gränser. Hon vågar uti och uti i byn, och vet Lisa att det är en berättelse tilldragelse. Den första gången, hon gav mig, när jag brukade hälsa på henne var, och jag hände till något nytt, som hänt. Om berättarna berättar om mig när hon kommer tillbaka by vägen fram. Den hon möter tilltalar hon gärna, by hon tycker om att prata. I byn är man dock snitt rädd för henne. Hon berättar ju om allt och alla, och man vet g. vad hon kan säga illoj.

Pigg och glad är Lissa alltid. Hon
är ej läsglad för grubberier. Någon
läsning åt det frivilliga har hon ej
och trycktryggt litteratur är henne
främmande. Däremot har hon be-
gärigt slutat alla romaner, som
skrivits i Sverige. Hon har goda minne
av dem och hon kan berättat om
ingen annan.

Hon har hört vidspåttens skrika
på bergskluttningarna borta vid ny-
byggdastugan i Canada. Dit reste hon
den långa vägen till sin fästning,
som var följande vid en järnvägsan-
läggning i östmarken. Vintern var
hård och kall och Lissa gick omkring
till indianerna och såg många, som

3012

han sticket. Den lilla familjen lyfte
des dock hålla sig yngre, och efter ett par
år tid återvänds man till Odensgård.
Sedan man har fått söja stuvorna
för hennes upphåll.

Ena har varit med oss mycket
Hon har fått stå och stå som på
Men kanske just därför har hon
kommit tillvaron djup i våra och
lärt sig lagarna för sådant, som
många av oss ha en aning om.

'Måning' med garn.

Lissa Lew målar. Hon har botat
många på detta sätt bland andra Frida
Jernstevint här i byn.

Hon tar en ullgarnstråd och
lägger den längs med ryggen från
halsen och ned till väsen. Rygglinjen
följes nog. Därefter målas ut såndet
inellan båda fingerrisarna öfver
aktarna på samma sätt. Tråden läggs
noga in till varje fingertud och så följer
garnvägen öfver aktarna och så vidare
ut till andra handens fingerrisar.
Denna måning företages tre gånger.
Man utför samma sak sampligast på
torsdag och söndag.

3012

På fristad personer skall de båda av
ständen vara lika, men på fru Wess
skrivt skildes det ganska mycket. Bandet
vetes då tillmanans och bands strac
redan för berätt på några bevet Efter
några dagar fick hon komma till va-
ben, och på bands skrivet bering venster
beret. Fridge gången beret dit åter bering
några bevet. Efter att redan ha
något genom sigken var Frida bra
igen.

3012

Lungrot botas med hundfett.

Lissa Piran, en hustru gifte
kallad Sprickberg, blev sjuk och sökte doktor
Brennän i Lönsborg. Denne trodde att
Sprickberg hade lungrot eller halssting, som
man kallade det. Han ordinerades att
äta hundfett, och från Gröndy ansattes
des en liten hund, som släddes. En
idret lagade Lissa flott, som hon sedan
lade i den nyötgroten, han fick att äta
som senare.

En annan läkare påstod att
han hade lungrot och Sprickberg levde
i tjugo år till.

Libloggan till pappan om min julekän.

Lissa pojken Oskar blev guld under
julekän. Man sökte dottern Lissa i Lilla
Nesborg men hon ej sången äro till
närstämman. Där satt nämligen en
gumman, som sade att pojken hade
min julekän. Hon visade hur man skulle
hålla den, och Lissa tyckte sig ej om att
gå in till dottern.

I stället gick hon och köpte ett nytt
piltor. Det köpte hon i ena fina
butik och stödde det på smörgåsen
till pojken. Han blev bra.

Om min julekän berättar med tiden
gubben. Den är i och för sig ej så färdig
men följ gärna med arman (julekän).

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Mätning' med ullgarn och gult band.
Lisas man blev så hängig, att
han senare mest berörde på sig över stors-
kräftleden. Man sökte Bengta Korman i
Krogstugan. Han mätte honom med ullgarn
och stängande ett gult band. Han hade
enligt hennes utsagn både mjölveten
och guldet men blev bättre av behand-
lingen.

'Måkning' med sax och handduk.

Lindbergs far blev en gång sjuk.
Han sökte då Willo Lyell, och blev en
bättre mått med sax och handduk. Det
följde på följande sätt.

Handduken veckas fördubblat, och jäsas
i den bades en stor ullsat. Först förde
man nu handduken med saxen tre
gånger runt huvudet från hjässan
ned under halsen med två gånger.
Därefter på samma sätt runt midjan
och slutligen spring fötterna. Man säger
de springstående tydligt att saxen låg
utännt handduken. Detta var ett tyd-
ligt bevis för att Lindberg kommit i
vägen för något, 'blet ansän'. Man
gjorde nu proceduren på samma sätt
en gång från bröstet till knäna. I. U. Sv. Bra.

Skulle
Villande
Trotsfäst

sept 1931

Engelska sjukhus botat

M. C. Östlin
P. S. S. & Thidberg
född 1860

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Linnas egen Maria var omkring
älta än gammal, då hon fick engelska
sjukhus. Man sökte Per Gustaf S. S. S. och
hon räddade dem till följande.

Maria tog ett litet binn på sig. När
de dagen däröfver väckte Linnas flickan
tidigt på morgonen innan solen gått upp.
Hon hade tvättens innan gått en bit
i marken norr om ingången till
huset på en plats, som alla måste
gå över, när de skulle gå in och ut ur
stugan. Fyrtio gingo de bort till hästarna.
Linnas drog binnens av flickan, både det
i gräset och höjda jord över. När på
binnens hade ruttnat, skulle Maria
vara bra. Så skedd det.

ord från kyrkogård boken bpte.

Det är nu omkring femtio år sedan. På den tiden fanns här i Edersby en kyrkpling förs Örnar, som var kallade 'jädry kyrkling'. Han var svartvinskad, och kunde i redan sig sjölo. Hans fika Hanna från Gröby se en gång på Per Svens ställe. Han var då i graven, och äroren av denna, man uppkallade henne.

Han född en flicka, Olga, som emellertid i var kyr. Linda Lilla som var 12 år gammal var som trävigig och konstig. Då bestod sig hennes moder att bota henne.

Kyrkplingens var som dött och begraven på kyrkogården. Till hans grav gick Hanna tidigt en morgon.

Sten vågade ej gå ensam, utan hade ta-
git en grannkvinnas med sig. De gingen
lysta vid varandras sida. Ty kvinnan
lydde: På fastans och fiances påhinnas
voter gått nypa.

Kvinnan fram till gravens liggde
Kanna lite judd. "Sten vågade ju sitta den"
sade Lisa, "kvinnan hade hon fått håna
den tillvaka igen" juddet betydde hon
redan vid Herrens bröstet i vatten, och
Alla fick dricka en del stödan. Resten
kvävlades på hennes seder.

Lisa antan att Kanna redan
gräddt med jorden.

Podas ben i bra att få i murbruket.

När Stridberg var aderton år gammal, bjärade han sin hästhandlare i Rimbo, Olof Nilsson på denna gård skulle uppföras ett nytt häststall. Man hämtade grus från en grusbänk i närheten. Då småningarna utväppades murarnas väg, stötte i botten. Man förtvådde att hämta grus härifrån; trots det att beredningen beredd bland murbruket. Men det blev aldrig lugnt i stallet. Gästarna slogs våldsamt sin rättarna och var sin murarna alltid våta. Inga plåtar fanns på dessa betar, så det kunde ej ha varit maran, som vidit dem. Troffan sly, sly haktelnen ynde, men när man kom dit, syntes ingenting.

Skriv endast på denna sida!

10.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Brev från kyrkogård två mot skyra.

Ochanden, bogare från Gällinge,
arbetade en tid i Höjentarnen. Han led
av den mystiska skyran, som fanns
där. Men på julafton blev en gammal
att gå till kyrkogården och läsa ett
brev. Detta blev han redan på sig hela
tiden, han var i Höjentarnen och hade
gammal något utdrag av skyran. När
han reste ifrån Skåne, försade
han hem till vatten till kyrkogården.

ok.
delofta
sept. 7. 3den 1931
s. 1111 1111

Maran flåtar härsvanen

När Lina var fjingotes år
gammal fjärrade hon på Vidvatesberg
hos Per Svensson. På gårdens fanns en
stor vacker furu som var intygt här
ifrån Edenryd. Om morgnarna var
maran på havens isband flåtad.

Färje flåta var ungefär en tunn bred
och flåtade av två stycken ändor

Längre ned mot maran till där
härsk var kortare, var två flåtor som
manfogade till en. På så vis blev det
en tjunn rad flåtor längs kusten.

Flåtorna var emellanåt på snett
och varig av sig, ett man måste säga
det.

Maran var det som red den sin
svälarna.

10.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

3012

Minna i grossens båd ej se lifefölje

Minna i grossens båd ej se av
att se någon båd eller något lifefölje.
Göra du detta, får bannet inget
gjutas.

Skane
Mikland
Trostofta
m. 1931

Anders Johs Edin
Per Erik Steinhöj
född 1860
i Edsberg

Vattarna vara barn i vaggan.

Linnas svärfar hade en liten
ryttar. När hon låg i vaggan, kunde
hon till en början inte få någon ro
Om morgonen låg hon på golvet, och
ingen kunde hjälpa, hon var
skrivnit dit. Videns svade emellertid,
att det var vattarna, som svade den
lilla. Hon ralle en ullsax vid fotändan
av vaggan och sedan hade barnet ro

Storgårnaren.

Stuidtbergs farmors man, Lars
Nilsson, var en dag ute och skav
ene. Med en fick han syn på en fin
dam, som stod på något avsåldt i färd
konst. Han vände sig om, och han såg
då, huru som han bakom var icke
som ett baktråg. Han skav emellertid
sina arbeten men kunde redan
ej finna vägen hem. Den ena gårdens
gårdar efter den andra ter sig fram
över honom att komma tillräcke. Då
förstod han, hur det var fatt. Han drog
av sig jackan, vände vänta ärmarna
på den ut sig in och spottade genom
den. Då skrattade det till och betygade
de i händerna. "Ja skratta du" sa
Lars.

15.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

3012

Han kunde nu hitta vägen hem och
saw, att det var samma gårdsgård,
som han legat och krupit över hela
tiden, innan han blev flygt skott.

Det var skogsmoran, som
föruddat honom.

Varning för väskor vid badning.

3012

Barn skola akta sig för väskor
vid badning. Det kan vara farligt
att skrata och skratta. Man gör bäst
i att vara lugn, när man badar.

Sk.
Villand 2d
Ketsjö a. a.

Uppm. Joh. Odier
Ber. Sina Skidsberg
Närken f. 1865 i Oderyd

1931 - Enskare pymsen här i byn
härde, när han kom gående byn på
vägen, varken sång mer vid igen.
Han lykte sig aldrig förut ha hört
någonting så vackert. Förstod emellertid,
att det var Närken och gick g. dit

18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

'Fygga roð'

Larsas systur Hilma kemur
samt en kvæð föðvi 'Fygga roð' - en
stov stentög på vögum mot Gröðby.
Hov var då umkringing þingur á gannum.
Mitt föð stovvot þann vögurking
erok þanne og gav þanne en fö-
fö samt stog þanne rá illa í au-
ritet, att hov blev rárig og j þun-
de gå ut på ett þar veltora tid.

Den vördade smöhandlaren gav igen

Vid porten till Per Westerssons
gård var ett g. lugnt. Stora stenar
skunnas ibland farande in på gården,
och Hilma säger sig ha sett en vit
skymrad där i vädret.

Man sågade nu att det bli-
vit en smöhandlars vördad där.

Lå gånade man Olava Westerssons stuga,
som sig alldeles initt. Under trappste-
nen fann man ett skott skämt
ett par jirter till ständ-blastar.
Man sågade ihop henen i en såda,
begro den och fick sedan lugn.

'Korsvångsbunden'

När hvar Mikson och hans
hustru Kerstin voro på väg från Kyr-
torp hem till Korsvång kommo de
förbi Fridholms backe. Där blev det
vårren. Kerstin såg en svart hund
stytta sig mot hennes ben, och
hen följde sig rent förlamad. Vågade
ej säga någonting till, en man föränd
nästa dag. Han sade sig emellertid
ej ha sett någonting.

"Ligger du här, Thrasio?"

Lissas mor tjänade på gamla
Fridholmens gård hos Skudens Jonas. Hon
skulle då en gång gå att hämta sin
sitt barnvagn i 'begravet'. Plömmen
då fick hon se en hund ligga bland
riset. "Se! Ligger du här Thrasio" sade
hon då. — Thrasio var nämligen gårdens
hund. När hon kom in i köket såg
hon samma hund ligga där. Då hon
strax efter sågade om detta för en
gammal kvinna på gården, sade denna:
"När du ser något fört, ska du säga
still".

När Lissas mor blev sjuk och
såg länge. Hon skulle varit borta, när
hon på hunden.

Fridtjofns bakke.

Liquid Larsson kom en gång
dragan till en härra med stänk i. Kom
man till Fridtjofns bakke kunde man
ej hitta någon sängre. Han drog och
skot till skut kom man till sängren
och fann då, att han legat nere
i graven och stilit.

Sk.
relofta
Edin 1931
s. Hans Thidsten

Moran,

Lissa har haft moran en gång.
"Men det var hemskt. Jag hade gått och
lagt mig och låg så, hursom
någonting kom kypande från fötterna
upp längs ryggen och lade sig över mig.
Jag blev så rädd, så jag skakade. Han
så begynde jag skrika på min lille
herman. Han ropade mitt namn ett
par gånger, och så försvann moran,
och jag kunde mig så lätt."

Ja snart moran två namnet
värmas på den perser, den av
vatten, förinner den.

24.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Abteien vid Alarp.

Vid Alarp flöt för länge sedan
en av ålvar. Där den flöt i land
byggdes Alarp.

De ligger vid Levarjön eller
Sillerjön och utgöres av några gårdar.

26.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Slottet, som ämnas här.

När det är betant väder, kan
man i Grevens mitt för Gustafsa
kyrkan se spårerna av ett slott, som
ämnas här.

Gävlebo målas.

Lissas mormor har sagt mig
för 9. att då Gustafva kyrkan skulle
målas, hade man antagligen fina må-
lare härifrån varit. De bodde nere
på Stimp och hade en pojke från
Bygd till att hjälpa sig. Han har sa-
gat mig, att när Gävlebo skulle målas,
kunde de ej få honom bra. Då vis-
de sig den rade för dem framme
vid stenkäret uppe i en hörna. Han
sade till dem, huru de skulle måla
en hörna. Men sedan de sett
honom, kunde de ej säga ett ordet-
lag mera.

Pellas häring.

Pellas häring mistänktes man
för all slags broddar. Han hade tre
stycken dottrar som sågs bra ut, men
ingen ville ha sällskap med dem.
En pojke i Kärnevång hade
haft tycke för den äldsta av dem, Inga.
Lå öbergav han emellertid henne.
Pojken blev emellertid sjuk och hade
ingen hälsa mer.

28.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Pellas häring toggen ropor för dörren.

Ears Jansson hade haft sällskap
med en av Pellas söner. Han gifte sig
med en annan flicka, Kerstin. De satte
sig och skaffade sig en jungfru. Vårje
morgon såg emellertid Kerstin ropor ligga
vid förhugsdörren. Hon förbrödde jung-
frun och sade att man g'fick togga so-
porna där. Pilsan hade druckit och lagt några
ropor vid dörren.

Då sökte Kerstin gravkammaren i
Ungår. Hon sade, hur man skulle
gå, och sådant en morgon stod Kerstin
på vänt vid kammaren. Pellas häring kom
då juende fram och tillvaka vid kammaren.
Då sade Kerstin: "Ni vore rätta, för
en och vi vore vi o". Gj. med några ropor.

Pettas Häring beröper genom förtäring.

För att få läst barn äng beröper

Pettas Häring genom en förtäring, lätten
effen ett fört. Hennes präst Lars blev
emellertid en varult. Man viss-
fäntets honom för att vara en så-
dan, och en gång läste man ho-
nors inne och förtade. nya hans
nun. Då kunde han ej komma
ut, och skrinnan, stis han av-
patta, hade ej mera besvär av sig
gen varult.

Man sade, att Pettas Häring från
födde Lars, medan han satt och vände.
Ingen under han var kronman. Fick
äventyret ett slag av kronman, när han fört
i golvet.

Ivanakamman hade två söner

Ivanakamman i Åby hade två söner. Den ena blev gift, den andra höll va med en pojke i Åby. Det blev emellertid inget gifternät av.

Han gick en dag och plöjde. Tårut var det. Hans söner gående förbi och tyrd honom dricka av en flaska. Han drack men var redan aldrig frisk mer.

Ivanakamman var fullg. med ropor.

Ivanakamman delade tejt med en annan kvinna. En dag märkte denna något ligga på ropsteyffeln. Hon åstade sig roga att röra det med händerna, och visade en eldgaffel förde hon bort skuffen till andra sidan av rummet.

Ivanakamman kom in, brödde grannkvinnan, roit vid roporna med händerna och vägrade nu jäta ta ut armbåren i spisen. Hon blev emellan tid alldeles kall på händerna och blev ej bra på länge.

De stora fläcksidorna.

Det kom tyvärr i gården, där
Lissa tjänade, och tygo två, stora, röda
fläcksidor. Man sökte tyrvattnen i
Yngsjö. Hans sade att de skulle sitta
man och buska på var sin sida
om bordet vid en beständ tid. Då
skulle de få se, vem som tagit
fläcken. De gjorde så och sågs tyvärr
na komma bärande på sina fläckes
stycken utanför fönstren. Enn blev
en vecka alltid rättkrämd och sade,
att hon aldrig mer vågade sig på
någonting sådant.

94.
Per Hansson besöker gravskammaren.

Uppst. Joh. Edén ber. Pina Brödeberg 1860.
Per Hansson hade sålt sina

potatis och hade de två hundra kronor-
na på banken. När han kom hem igen
voro pengarna stulna.

Han sökte gravskammaren i Yngsjö.
Fick av honom blommor, som han
plakat vid skammaren. Där
skulle han lägga på en skiffa och
röta. Härvid skulle det visa sig som
som jagit pengarna.

När det blev skulle göras, blev han
ersterad och radd och vågade ej. - Det
syndes honom var dött av honom.

94.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Lissa plöjde blommar, vindruvsmattan.

Lissa brukar ha rågen, som
går med henne, när hon plöjde
blommar vindruvsmattan. För de
. är sedan var hon ensamt uti sk
skulle plöja. Hon blev emellertid
märkligt sjuk, tyngs och blev igen.

Pojken, som 'blöt bläst' vid järn.

Fils Lissas morfar berättar en
grammofonerna en gång med en pojke.
Han var smeten på sidan i rummet
denn sida, att han hade 'blöt bläst'
vid järn. Man påstod sig se portens
blommar. Fick i räkna denn utan
rätta, att det fanns på många. Så
bläste han genom stubben på pojken
ansikten tre gånger. Stubben brände
man sedan upp, och gräsen blev bra.

Sådan stubb är särskilt bra
mot andfågna, säger Lissa.

3012

Pigorna på Gästis —

Pigorna på Gästis brukade, när
de gubarna ett folk, smalat kom i
brödet, följa detta mycket länge.
Där, som då kom fört in, han
blev det.

3012

Bengta 'vänder syn'

Ivanabarnens i Sky dotter Bengta

kunde vända syn på folk. Hon var
en gång inno hos juden. I hem i

Sturboorg att teja ett par bråkningar.

Under tiden passade hon på att säga

till sig att allt som sams i affären

Ingen av de närvarande märkte det.

Alla på hem en annan kvinna

in. "Vad skall du med allt detta?"

sade hon till Bengta. Då blev den-

na rädd och gav sig iväg.

Trotte, sk.

Lita härven

När Lissa tjänade i Krooby,
brukade man då låta den rista teat
vara av årets skörd stå kvar ute på
fältet. Den skulle förstås ha
brändes bra.

39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

a/a.

Om jul -

Om jul brudebruden var
Lissas farman tögga katten på golvet
i stugan. Därför satte bruden upp
gröt och ryckte på vinden.

Vinnvindar

Vinnvindar äro förtiga att komma i vägen för. Det kan hända, att man ej kommer ut den. Vänligtvis kan man stå på sig och var då stegt
dad

41
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Brödet bringas att jäsa.

Fick man g. brödet att jäsa, gick
man till grannen vedbake och
tog några vedträn därifrån. Då tog
man kuren från honom, och han hade
redan svårt vid baken.

Taga fläck för byte -

John Wikman, som var
vakt med Lisa, kom en gång och
bad att dörren till det rum, där Lisa
hade sitt fläck förvärd, gärna kunde
härmas rygg en i en natt. De skulle
närmligen komma och taga fläck för
byte, ty deras pojke hade ett sådant
På gästans och tiars och in-
nan stäm gått ryggen komma de och
stema i en stycken terys i ett fläck
stycke. Bitarna betete man redan
i vatten och spadet ställdes i en
skål under pojken säng. Tärje
morgon under i en dagas tvättade
med honan med torkans innehåll
Det som redan var kvar tvättades
i vatten.

43
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Småbarns råniga

Vad småbarns råniga, använde
man på den sista tiden. Det var
var, att man barnet var en flicka,
modern gick till sin moder, som
fick pojken i sin första barnsäng. På
den sista tiden var en bit fläk, och de
sin barna, både tillammans och
sketes. Flöket användes på det råniga
stället.

Vad barnet var pojken, gick man
till moderen, som fick flickan.

Låt honom dricka av beruset!

Lillas farbror hade en pojke,
som hette Nils. Han var ej tung och
hade för vana att dricka mycket
vatten när dagarna. Man sökte en
stolt granna värföde hennes anvisningar.
Möden mötte en gång på vägen. Han
skrek, som redo på samma sätt.
Han frågade den fört, vad han skulle
göra med sin sjukas pojke. "Låt honom
dricka av beruset!" svarade mannen.
"Det var ju bra" sa det granna.
Han, som druckes på mycket. Så fick
pojken dricka på mycket, han lilla
och blev bra efter någon tid.

Medel mot svag härväxt.

Står Jons Eriksson var litet
och började få hår på huvudet, var
det en del av huden, som det g. vilts
vissa mängder på. Modern rådde
då att gapa i detta ställe två
gångar dagligen tre gånger i taget
under fjutio dagar. Hon gjorde på
och kunde redan fatta sin förhållning
som att pojken fick hår på huvu-
det liksom andra barn.

46
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Lindbærns Filda

Lindbærns Filda hade en
växt över ena ögat. Den blev större
och större. Till slut dog Filda. Man sade
då, att hade det bara varit någon,
som gapat över växten, hade han
nog kunnat bliva bra igen.

Filda var i grovras, när hon
dog. Man tog en växt och träd tilli-
ka med binda och avspinnig till bar-
net samt hade allskärnings i
keistan.

Tortofts sm., Sk.,
npl. av Johannes boken
1931.

En natt blev det ljus över projektors vägga
På bästa Stannas smör dag
i värmång. En natt blev det så
ljus över projektors vägga. Det var
mörkhet, som kom och såg nu den
lilla.

48
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Nils prövar teista.

Lillas farbror hade en bror,
som hette Nils. Han dog på Kristian-
stads kasarett. Man tvöde att hämta
liket, och under tiden gjordes teistan
i ordning där hemma.

Nå de herraravärande nu detta
och väntade på Nilsens från staden
hörde de, hvar sin del såvätt de till
i den sanna teistan. De blevo
förkräclta, men farbror far sade:
"Det är bara Nils, som prövar teista"

49.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

3012

Om hofas som hjälps mot
födelsemärket.

Hans ryttar Karna hade ett fullt
märket på sin hand. Hon tog då
en levande orm och kokte den.
Om natten drack hon mjölk av det.
Resten tvättade hon på hand.
Men det hjälpte ej.

Trilofte, M.

Om jul —

Om jul skulle alla, som kom-
mer in i stugan skriva ett brev
till sin älskade. På det sättet
skulle man se, hur
många som varit på besök
under julen.

Julskivorna stod på bordet under
hela högtiden, och alla fick äta av
den.

På golvet breddes ut julhalan,
som sedan gjordes till säng
säng. Den skulle drämmas upp.

1. 11. 1931
1. 11. 1931.

Johanna & Len 1931
& Sören Strömberg
f. 1860 i Återbygd

Goerissen.

Goerissen är själva den røde.
Fitt honom har man varit på
fotaffenen. De, som hällt sig ut
med honom, hade det så. Men
det annågs för rätt, och man vänn
de gänna, inte hans namn. "Åp-
Mintene unga för vändiga
männitene."

52.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Skän
Tilländes
Gustaf
1931

Uppf. Mr. Erik
Mr. Suse Strickberg
Börsäck föd 1860 i Bäckbygd

Wanfrö Farness ha' ligger

en stor sten, som man kallar
'Börsäck' ligger av jättefisterna
på Bergberget lag den och stället
kallas den ena 'Stenen rijn'. Han
had frid en bän, och stenen i sitt
företag och utingade så inäg den.
Förstodabandet brast enuttensid tvän
av. Stenen stant på ridars och föt
med på den plats, där den nu ligger.

59.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

54

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Sturmta sten.

Sturmta sten användes sig war
gång den subetan nyvakat vord.
En jätte har varit den på Sturmta
med från Pysberget. Därför är det
Enn ett hätt i ena sidan som
märker efter hans skalle. Säggen
man var till denna föddju pinnog,
som man bröda pelleri pyrima
inne i stenen.

Regler att iakttaga vid havandeskap.

Om havande kvinnan gicks i
i kyrkan.

Efter det barnet var fött
skulle modern ej gå ut hvarvad
förrän seo vektor var gångna.

'Fönsterkärn'

Prokurator Johansson i Lunds borg
lade ett barn som skrek våt rym-
pet. Han rådfrågade mig med Föru-
slua och how sade, ett barnet hade
'fönsterkärn'. Moderen hade protigfrin
under sitt haveruder barn. Sakt ge-
nom fönstret. Man skulle 'draga
barnet genom fönstret tre gånger
vid den tid på dagen, då det skrek
som vänt. Så gjorde man och
barnet stod utanför fönsterkärnen
och en annan innanför. Barnet
drags fram och tillbaka tre veckor
i rad. Nå gånger sammanlagt ut-
färd man således handlingen, och
sedan var barnet lugnare.

57.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Vavelen

När vavelen lossar, får den ej
falla på golvet, ty då kommer barnet
att stå i påggen under hela sin
levnad. Detta går ej att lita på
något sätt om man är den ovann
nämnda.

Skane
Villand
Svettö
1901

myt. av Johs Edin
han a. Sören Strindberg
Legerhuva född 1860

Lisas yngre. Oskar föddes
med legerhuva. Han gjälo fog vara på
den lilla han blev så gammal, att
han kunde hålla reda på den.

De som födas med legerhuva,
komma att vara framgång i vad
de företaga sig. Kommer Oskar ut
i krig och har sin legerhuva med
sig, styras han g.

58

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

När barnet är fött -

När barnet är fött skall det så snart som möjligt ha tre teckningar kallt vatten. Det hjälper mot en sjukdom, som kallas 'kark' Barnen bli vita på tungan och på baka vägen ned i kroppen.

Man bör ej bada barnet, förrän det är tre dagar gammalt.

3012

Efterbörden skall brännas upp.
Vattnet, som blir vid barnets födelse,
varmt och vatten, som man stöjer
kläderna med, får ej komma under
den himmel. Man tigger någonting
över fatet, när man har ut det, och
innehållet gräver man ned.

Nål i handen efter dopet

Lina berättade om, att Mari från
Manhagen en gång sagt: "jag var så
duktig till att sy, för den sattes en nål
i handen på mig, när jag var döpt."

3012

Vill man, att flitskan skall bli
duktig i sömmad, skall man sedan
hon döpts, låta henne vidhöra en nål.
Får hon en spole i handen, blir hon
duktig i vävstolen.

Fogten får röva vid en bygd
och blir duktig att smickra.

Sedan man förparit med barnet
på något sådant sätt, får det rova
i sin slöfklämsning några timmar.

Inga födelsmärken

3012

De, som tänkt beröva barnet livet
vid födseln, få inga födelsmärken.

Lisas mor var en ~~en~~ under sitt havandeskap

Lisas mor var under sitt havandeskap en gång ute och plöjde de nämm. Hon fick med sig en stor vana och blev förtärlig. När Botilda föddes, var hon råsig på hela kroppen. Man sökte då Bengta i Wijn. Hon räddade sig att plöja all slags stubb. Den brände roan, och redan sedan ledde frättades barnet med vatten, som redan brastades i elden. Botilda blev bra.

Barnet

Hälsar barnet mycket, säger
man det har de sig många.

Kvartarna på småbarns skola
ej klippas, utom moderns två bita
av dem.

Väst vi Kungstorpå fure.

Vid Kungstorpå fure satade gamle
skollärare Henriksen som, att det
föret funnits ett rose. Alla som
kunnade då följ, skulle seasta en
skov på stenkullen.

65.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Den tillkommande.

Lissa vet svabla, hur man
skall få reda på sin tillkommande.
Huru spänns till tre stycken flötar,
som förfärit å nedanstående rätt, men
vill i hela sin varansen på dem.
Förstigtis var hon sjätte rked.

De hölls, alla tre i ett fat med
närtra handlen och med den hänga
vispade de äggur till pannkakor.
Skudet byttid rådde och på ratter
svaret in i vagnen. Färdliga med
verkande hjälpte sedan till att laga
ett bakar och sedan som man gott
sin ratten och drönde om honom.
Närta dag ås pannkakor upp.
Den ene av de tre har ha drönd rätt.

Häringarna på gödselbögen.

En gång borta i Sjö såg stads-
lundska kvällen en partering häringar
dama på gårdens gödselbög. De hade en
red och en svart stumpe på benen
och skulle så småningom ge sig ut
till påskulla. När drängens fiots en sam-
lingen, utropade han: "Ni é några
fina mansetter." Han blev emellertid
med det samma så rikt att han
senare kunde gå in.

Det är j rädligt säga något vid
sådana tillfällen.

Skive
Vilhelm
Sjöström
1931

uppsat av John Edén
om Svanströmsberg
Född 1860

68.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012

Vignett

Beqvär det där dagen, vignett staci,
samma det att bliva färdig och rolig
samma färdens toa jet.

'Stå skrift'

Föräldrarna till väktas barn hade
ett 'stå skrift' innan de fingo tillträde
till nattvården. Det var dock mestadels
modern, som väktade illa ut. Fadern
stapp vanligtvis undan.

Stå skrift innebär, att modern i
sakristian av prästen erhållit tillräckligt
visningar.

3012

Ring bärnas till vigseln.

Det var ej alla, som ansågs sig
ha råd skaffa någon ring. Man lärade
en värdin till gjätva vigseln, och sedan
gick det till Gudä. Lissa gjätva anses
brudest att våra ring vara fullständ-
ligt ursvinnigt.

Skallan innan bröllopet

Skallan innan bröllopet samstaden
morgnarna i brudgummens hem.
Ännu tygde på kaffe med dryg.

Värsta dag för man till kyrkan.
Först vid kyrkledarna mötte brud-
gummens bruden.

Min hjälper mot råta i rågen.

På ett ställe i Kialy fundera emen
i huset ej hålla fäst i rågen. Han
individerades äta en runn med hull
och här. Han förkade en råden, och
hormen mutande balade roan in
den i en pramkatea, som han fick
att äta. Pojken blev bra.

72.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3012